

og Varmeapparatet. Man kunde paa den ene Side sige: dette Firma er selvskrevet til at forbedre Apparatet her, da det samme Firma i sin Tid har indlagt det. Men man kunde paa den anden Side indvende: da dette Firma i sin Tid har lavet os et Ventilations- og Varmeapparat, der var saadant, at en Rigsdagsmands Levetid med runde Tal forkortedes 15—20 Aar, var der al mulig Anledning til at henvende sig til et andet Selskab. Saaledes kunde man sige for og imod, og det kan man blive ved med i denne Verden, saa længe der er Folk, der argumentere.

Men jeg vil gaa fra dette Apparat og sige, at jeg som Rigsdagsmand er stødt paa det samme Firma to andre Steder. Da der skulde lægges et Varme- og Ventilationsapparat i Militærhospitalet paa Fælleden — det var en meget betydelig Sum, det drejede sig om — blev dette Arbejde ogsaa lagt i dette Firmas Haand, hvis Chef er Chefen for første Ingeniørdistrikt, Oberst Sommerfeldt, og da Sølvadens Kaserne i sin Tid viste sig at være daarligt ventileret, og de skulde have Blæst gennem Lokalerne, lavede dette Firma for 70,000 Kr. ekstra Blæst gennem Kasernen. Nu vil jeg spørge i al Beskedenhed og sikker paa at faa et godt oplysende Svar fra den højtærede Krigsminister, om der i dette specielle foreliggende Tilfælde har været udskrevet offentlig, almindelig eller begrænset Licitation, og om den højtærede Minister har den samme Sikkerhed over for dette Aktieselskab som over for alle andre Aktieselskaber, hvor Statens Embedsmænd sidde i Bestyrelsen, for, at Selskabet kun faar Statens Arbejde efter at have opgivet det billigste Tilbud. Saaledes maa jo andre Firmaer og Aktieselskaber under Krigsministerens Ægide bære sig ad, naar de skulle have Arbejde for Staten, og dette finder jeg at være fuldstændig rigtigt.

Christian Rasmussen: Under sin Omtale af Marineministeriets Budget paa Tillægsbevillingsloven omtalte den ærede Ordfører det ekstraordinære Tilskud, der efter Forslag af Ministeren skal ydes til Lodserierne i Helsingør og Dragør. Den ærede Ordfører udtalte en Beklagelse over, at man skulde gaa med til denne store Udgift af 23,100 Kr. Jeg kan for saa vidt slutte mig til denne Beklagelse, som jeg mener, at det virkelig er beklageligt, at man efterhaanden skal komme til at yde saa store Tilskud til disse Lodserier, som Tilfældet er nu. Det er jo imidlertid

ganske sikkert Lodserierne utilregnelige Forhold, der have bevirket, at deres Fortjeneste er gaaet saa langt ned, at Staten vil være nødt til at bringe nogle Ofre for at sætte dem paa en saadan Fod, at de kunne eksistere af deres Fortjeneste, og for at man derigennem kan være sikker paa at faa Folk, som man kan være tjent med at stille paa disse Pladser. Jeg vil derfor meget varmt anbefale Tingets Medlemmer at tiltræde Forslaget om denne Bevilling, hvorved vi dog ville skaffe de paagældende Mennesker en saadan Aarsindtægt, at det nogenlunde kan gaa an for dem. Det blev af den ærede Ordfører udtalt, at, naar Lodsfortjenesten var gaaet saa langt tilbage, som den var, kunde det maaske noget ligge i Mangel paa Energi fra de paagældendes egen Side. Jeg tror ikke, at det er Tilfældet. Jeg har Lejlighed til paa nært Hold at følge disse Folk, og jeg tror for Helsingørs Vedkommende, at Lodserne ere saa ærgeriske og søge at skaffe sig saa stor Fortjeneste som muligt. Jeg tror ogsaa, at det er Tilfældet ved Dragør. Efter min Opfattelse er det Lodserne utilregnelige Grunde, som bevirke, at Fortjenesten er gaaet ned, og det fremgaar tilstrækkeligt af de Motiver, som Ministeren har ladet følge med sit Forslag. — Der blev imidlertid af den ærede Ordfører ogsaa rørt ved Spørgsmaalet om Sundlodseriet i Almindelighed, og den ærede Ordfører udtalte saaledes, at der er ingen Mening i at holde et stort Antal Lodser til Disposition paa disse Steder, naar der ikke er Brug for dem. Den ærede Ordfører mente, antager jeg, at man burde yderligere, end Tilfældet allerede er, indskrænke Antallet af Lodser ved de to Lodserier. Jeg tror ikke, naar man ser paa Tjenestegangen ved Lodserierne, at det vil kunne lykkes ad denne Vej at komme synderlig langt ned med Udgifterne; det er vist ikke ret meget, der kan spares. Der kan neppe undværes mere end 1—2 Mand ved hvert Lodseri. Naa, det vilde jo ganske vist hjælpe noget. Men der er noget andet, jeg mener man kunde gøre. Vilde det ikke være rimeligt, at man begyndte at skære væk paa den anden Ende, begyndte at tage fra oven? Jeg finder det aldeles urimeligt, at man til disse to Lodserier har et overordnet Apparat, der bestaar af en Overlods med tilhørende Sekretær osv., og endvidere to Inspektører. Dette store Apparat, dette flotte Hoved paa Lodsinstitutionen i Sundet kunde sikkert være berettiget i den Tid, da det var en glimrende Forretning at være Lods, da